

meira er ikki at siga um tað, staðfestir Eyðun.

Oljuhavn og oljufelag

Eitt annað mál, sum elvdi til nógv kjak, var spurningurin um, hvørt eitt alment oljufelag átti at verið sett á stovn. Men Eyðun er framvegis fullkomiliga sannfördur um, at tað var rætt, tá hann gjørdi av ikki at seta á stovn eitt alment oljufelag ella krevja eina sokallaða optión í loyvistreytunum.

- Føroyskir myndugleikar eiga tíverri alt ov nógv vinnulív, serliga umvegis almennar grunnar, men tað er ógvuliga lítið, sum bendir á, at hetta hevur verið tað stóra vælsignilsíð fyrri land og fólk, sigur Eyðun og leggur afturat, at almen oljufeløg eru eitt 60'ara og 70'ara fyrbrigdi, sum øll oljulond eru á veg burtur frá. Hann trýr heldur ikki uppá, at vanligi føroyingurin hevdu fingið størri lut í oljuríkdøminum, um tað almenna átti eitt oljufelag ella eina optión.

- Er vanligi norðmaðurin vorðin ríkarí privat, tí Statoil varð selt ella ei? Sjálvandi ikki. Norðmenn fáa ágóðarnar av at liva í einum ríki samfelag, men teir fáa ikki oljumilliónir inn á sína privatu kontu. Politikkarar eiga at ansa eftir ikki at geva fólk farskaðar vónir. Um landsins ríkidømi verður fingið til vega við skatti, avgjaldi ella sølu av partabrevum kann fyrri so vítt gera tað sama. Tað verður altíð ein sjálvstøðugur politiskur spurningur at býta landsins ríkidømi.

Sum kunnugt, gjørdi oljumálaráðharrin eisini av, at politiski mynduleikin ikki fór at leggja seg út í, hvar útgerðarstøðin varð plasað. Eitt ávíst trýst stóðst av hesum, tí fleiri politikkarar vildu hava, at man frá politiskari síðu ásetti, at útgerðarstøðin skuldi liggja í Suðuroy.

- Feløg úr Suðuroynni høvdu sama móguleika, sum aðrir, at bjóða seg fram, men tíverri fyrri teir, gjørdust teir ov stuttir. Kolvetnislógin og loyvistreytirnar loyva, at stóða verður tikin til henda spurningin av nýggjum, tá og um olju verður funnin í lönandi nøgdum. Persónliga haldi eg, at politikkarar eiga at vera varnir við at leggja seg ov nógv út í hesi viðurskiptini. Tænastuveiting til móguligar oljuleiðir eigur ikki at verða ásett eftir, um arbeiðsloysi er í einum øki ella ikki. Tað avgerandi er ikki, hvar útgerðarstøðin verður plasað, men hvussu dugnaligir føroyingar og føroyskar

Eyðun Eltør letur fyrstu loyvini til leiting í 2000

fyrirtøkur eru til at fáa lut í veitingunum.

“Menniskjað, maskinmaðurin og ministarin”

Hóast umstríddar avgerðir, sum hesar, vóru partur av starvinum sum oljumálaráðharri, káma tær ikki minnini, Eyðun hevur, um tey ríki upplivsi, sum eisini myndaðu hetta tíðarskeiðið fyrri hann persónliga.

- Tað er sjálvandi forkunnugt at sita ímillum heimskendar uttanríkis- ella orkuráðharrar, har ófatilgar pengaupphæddir verða nevndar mestsum bara hissini í einum at siggja til ovurhonds fløktum politiskum spæli. Men spælið er ongantið fløktari, enn at tað nirðiundir altíð goyma seg vanlig og vinsæl menniskju. Og góðu prátini og hugnaligu løturnar saman við teimum vóru ofta minst líka ógloymandi, sum alt hóvastákið, sigur Eyðun og nevnr eina hending á einum norskbörpalli, hann minnst serliga væl.

- Vitjanir á boriðum høvdu altíð mín stóra fakliga áhuga, so eg var komin í prát við ein av maskinmonnunum um tað, hann stóð og gjørdi. Sjálvandi, tað var jú stak áhugavert, men á veg av aftur pallinum hugdi ein norðmaður, sum hevði víst okkum runt, uppá meg og segði: Hasin maskinmaðurin fer aldrin í lívinum at gloyma ta ferðina, ein oljuministari steðgaði á og gav sær stundir at tosa við seg. Eg mátti bara smílast og hugsaði við mær sjálvum, at kanska var eg

sjálvur meir maskinmaður enn ministari hasa lötuna, flennir Eyðun

Sum ein dreymur

At sessurin sum oljumálaráðharri hvarv, næstan líka bráðliga, sum hann kom, er fyrri Eyðun bert enn eitt gott dømi um, at í politikki kann alt henda. Eisini at ein púra vanligur maskinmeistari úr Klaksvík frá eini løtu til aðra gjørdist ein av lyklopersónunum í størstu avbjóðingini á vinnuøkinum Føroyar nakrantíð hava staðið í. Men hóast Eyðun var púra ókendur sum politikari, ivaðist hann ongantið í at taka av, tá hann fekk boðið sessin sum landsstýrismaður í oljumálum.

- Eg havi altíð verið sannfördur um, at ert tú erligur og opin fyrri nýggjari vitan og góðum ráðum, kanst tú læra ótrúliga nógv eftir stuttari tíð. Tíðin sum oljumálaráðharri hevur verið ein tann læruríkasta í mínum lívi, og tað er fyrst av øllum mínum starvsfeløgum í ráðnum fyrri at takka. Ikki minst aðalstjóranum, Herolvi Joensen, sum eisini gjørdist mín góði vinur. Á hvør sínum øki høvdu hesi fólkini ómetaliga stóra vitan og drúgvur royndir, og í felag brutu vit upp úr nýggjum, tí onki av hesum var roynt á sama hátt í Føroyum fyrr, sigur Eyðun og leggur afturat, at eisini menniskjaliga vóru tey í eini støðu, sum sannliga kravdi sín mann ella kvinnu, fyrri at halda eldhuganum uppi.

- Vit hava framvegis ikki funnið olju í rakstrarverðum nøgdum, so eyðvitað

vóru tað lötur, har sjálv tann mest ágrýtni mundi ivast í, um nakað nakrantíð fór at spyrjast burtúr øllum arbeiðinum, sum varð lagt í hvønn dag. Slíkt krevur

nakrar menniskjaliga eginleikar, sum tú ikki bara kanst taka sum eina sjálffylgju.

Eyðun Eltør er nú aftur í sínum gamla starvi á

Eyðun á eini av mongu ferðum sínum sum oljumálaráðharri

arbeiðseftirlitinum millum sínar gomlu starvsfelagaðar, har hann trívist væl. Men hóast tað nú er liðið eitt ár síðani, hann fór úr sessinum sum oljumálaráðharri, viðgongur hann, at tað framvegis kennist lógið og tómt ikki at vera við í hesum arbeiðinum longur.

- Hetta var jú ikki bara eitt starv. Fyri meg var hetta ein heilt øðrvísi lívstíllur, har arbeiðið fylti alt døgnið. Í dag tykist tað næstan veruleikafjart, eitt sindur sum at vakna úr einum dreymsi – men spennandi var tað, eitt upplivsi, eg avgjørt ikki vildi verið fyrri uttan, sigur fyrrverandi oljumálaráðharrin at enda.